

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

<p>Prețul gazetei : Pe an 15 cor. Pe jumătate de an 8 „ Pentru străinătate 20 „</p>	<p>Redacția și administrația : Cernăuți, strada Catedralei 6. Apare în fiecare Duminică.</p>	<p>Inseratele : Un rând petit odată 40 bani De două ori . . . 70 „ De trei ori . . . 100 „ Un număr costă 30 bani.</p>
--	---	---

A p e l !

Seceratul e pe sfârșite și treieratul a început.

După săptămâni de lipsă toți austriacii ar putea să capete iarăși atâta pâine și făină, câtă vine din recolta noastră după drept pe fiecare. Dară egoismul și lăcomia fără cruțare încep a risipi pe sub mână recolta, periclitând astfel împărțirea asigurată a rațiunii de războiu. Oameni, cari caută câștig cămătarinic sau urmăresc interese egoistice, inundă șesurile, strică ogorurile în mod iresponsabil și-l strămtoresc pe țăran, pentru a acăpăra fructe în mod ilegal. Ceia ce căpăta în mână, se consumă în mod nepotrivit și resipitor. Cei puțini papă ceia ce se cuvine după drept altora. Acela însă, care suferă cu adevărat lipsă, care cu puțini bani trebuie să ducă un traiu sărăcuț, care petrece orele sale în muncă sirguincioasă, care nu năzuiește după înbogățire, acela e în primejdie, ca egoismul și cămătaria să-i răpiască dreptul la pâine.

O întrecere reciprocă în prețuri a început, pentru a-i abate și pe țăranii onești dela împlinirea datoriei lor. Unii au fost covârșiți de ispita unui câștig enorm și populațiunea din orașe vede cu indignațiune, că unii țărani în lăcomia lor cutează de a cere nu numai obiecte de trebuință de toate zilele, ci totul, chiar zorzozane și obiecte de lux, pentru a exploata nevoia și teama.

Practicele aceste iresponsabile se răsbună atât asupra populațiunii dela țară cât și asupra aceleia dela orașe. Majoritatea orașenilor e espusă din cauza profitului unor elemente fără cruțare la cea mai aspră lipsă, iar țăranii, spre dauna cea mai mare a acelorora, cari au împlinit cinstit

datoria lor de dare, în cazul unei nevoi generale sunt amenințați cu tribulațiunea urgentă a recvișiției.

Autoritatea statului va suprima cu toate mijloacele vânzarea recoltei pe sub mână. Lăcomia și nedreptatea trebuie combătute atât la cumpărător cât și la vânzător, și legilor trebuie procurată atențiune și trecere. Țeranului trebuie asigurată atențiune și trecere. Țeranului trebuie asigurată liniște la lucrul său valoros; el să nu fie espus prin ofertele cămătarilor obsedioși la pedepse aspre; iar târgovețul să poată căpăta fără risipa puterii și a timpului său de lucru cu prețuri legitime cea mai însemnată hrană.

Regimul e firm hotărât, de a evita sub orice condițiune greutățile, sub cari a suferit alimentațiunea populațiunii în anul trecut. El va cauta deci să împiedice cu toate mijloacele ce-i stau la dispoziție orice vânzare de fructe administrate de stat, mai ales de pânela cei necompetenți: Diregătoriile sunt instruite, de a pedepsi fără întârziere cu cele mai aspre pedepse pe fiecare, care vinde fără autorizare fructe, mai ales cereale și făină, precum și pe fiecare, care cumpără cereale fără autorizare. Pedepsa de arest se va dicta în măsura cea mai mare atât cumpărătorului cât și vânzătorului și pe lângă închisoare se va dicta și cea mai mare amendă. Rangul și starea nu se vor lua în considerare. Totul ce se va găsi pe transport, cereale sau făină, va fi confiscat, tot așa și prețul vânzării sau obiectul de schimb. S'au luat toate măsurile pentru o supraveghiere strictă a traficului cu cereale; pentru asigurarea proviziilor ascunse și constatarea vânzătorilor s'a organizat un serviciu deosebit.

Asprimea deplină a legii trebuie întrebuințată, pentru a pune odată capăt practicilor ilegale și cămătarnice, căci numai asigurarea deplină și împărțirea dreaptă a cerealelor ne scutesc de cea mai grea lipsă, ne vor conserva pacea internă a împărăției și ne apropie de pace.

Ministrul c. r. și conducătorul oficiului pentru alimentațiunea publică:

Paul m. p.

Prețurile pentru cereale.

Cu emisul oficiului pentru alimentațiunea publică din 26 August 1918, Nr. 116152 s'au fixat următoarele prețuri pentru Bucovina: Grâu și să cară până la 31 Ianuarie 1919 cor. 160, dela 1 Faur 1919 cor. 140, orz până la 31 Ianuarie 1919 cor. 140, dela 1 Faur 1919 cor. 120, ovăș cor. 120, fără deosebire. Prețurile aceste se înțeleg pentru 100 kg netto dela proxima stațiune.

Orațiunea

deputatului **Isopescul-Grecul** în ședința parlamentului din 22 Iulie 1918.

(Urmare și sfârșit.)

Nici Românii din Bucovina n'au rămas scutiți de urmări pentru trădare pretinsă, și aceasta cu atât mai mult, fiindcă prin o subordonare militară era dată o ingerință asupra mersului treburilor. Prin aceasta a fost dată posibilitatea, de a stigmatiza pe Românii bucovineni măcar în parte ca nepatrioți și prin urmare de a pune dorințele lor după o existență independentă în Austria într'o lumină rea. Nu voiu să revin la persecuțiunile și arestările unor Români din Bucovina nici la felul procedurii la proces, deoarece ca politician din principiu nu mă amestec în mersul proceselor. Cea ce voiu să remarc însă, este faptul, că dacă acestor puține persoane se impută delict, aceste sunt inocente pentru stat și sunt de atribuit sau slăbiciunii de caracter sau urmărilor psihotice ale războiului. Unii puțini ticăloși adevărați au părăsit țeara; soartea-i va nimeri; ei nicicând n'au avut ceva comun cu noi și de aceea s'au și dus.

O iredentă românească nu există deci, ci contrariul e adevărat. În primul rând, și aceasta trebuie din nou să remarc, s'au validat fără excepție Românii în Bucovina și pot să spun cu conștiință curată, că din Românii, cari sunt la miliție, nici unul n'a desertat n'a trecut la

dușman și nici n'a stat în serviciile dușmanului ca șpion în contra patriei sale și aceasta e lucrul principal. Nu există deci nici un rost al statului, de a governa în contra Românilor austriaci, ci mai mult este în interesul eminent al statului, de a întreținea cu poporul acesta, care în bună înțelegere trăiește cu vecinii săi și care, fidel dinastiei și împăratului până la moarte, duce de un veac și jumătate o existență modestă, în interesul împlinirii misiunii culturale a statului la răsărit legături, cari să-i facă de dorit viața în mijlocul națiunilor austriace și cari să-l lege mai strâns și mai nemijlocit la patrie și la împărat. Aceasta însă poate fi numai atuncia, dacă după o eventuală separare a ținuturilor locuite de Ucraini părțile româno-germane ale Bucovinei ar rămânea o provincie autonomă în legătură directă cu împărăția Austria.

Din convorbirile avute cu conducătorii politici ai Ucrainilor Galițieni am înțeles, că ei nu aspiră o anexare a Bucovinei într'o provincie ucraină, ci îngăduie Bucovinei neucraine o existență autonomă. Concepția Ucrainilor e dreaptă și corespunde seriozității, cu care țin ei la principiul, că fiecare națiune are să-și hotărească singură viitorul. Cea ce mă tem însă este, că prin vanitățile și ambițiunile naționaliștilor locali în cazul unei împărțiri a Bucovinei s'ar putea reclama din partea Ucrainilor și ținuturi din Bucovina ca ucraine, cari poate au încă o minoritate ucraină, cari însă după majoritatea populațiunii și după caracterul lor se țin de pământul românesc sfânt. Numai o Bucovină română-germană, a cărei graniță la nord ar fi Prutul cu capitala Cernăuți și cu universitatea germană din Cernăuți, și a cărei graniță de sud ar cuprinde și părțile pe valea Bistriței cedate noue de România, poate reprezenta un ținut cu administrație autonomă. O altă configurație a Bucovinei nici când n'ar putea satisface pe Români, și după cum cred nici pe Germani; aceasta ar fi sfârșitul națiunii românești din Austria.

Am revenit la postulatul acesta concret al Românilor bucovineni, pentru că în privința aceasta trebuie să fie odată chiaritate. Ținuta unor ucraini din Bucovina afirmă tot mai mult zvonul, că ei privesc linia Siretelui ca granița

de nord a ținuturilor locuite de Români, ceia ce atât în privința geografică e fals, cât și stă în contradicție cu conștiința populațiunii întregi din țară. Trebuie să relev, că am încredere în instinctul sănătos al poporului ucrain și că-mi spun, că un popor trezit după secole la puterea deplină a existenței sale politice, într'un imperialism etnic rău înțeles nu-și va întinde ghiarele într'acolo, unde-l poate aștepta numai ură și dușmănie. Aceasta o spun și trebuie s'o spun.

Domnul ministru-președinte a declarat că numai pe cale constituțională va admite orânduirea nouă prin întemeierea unei provincii austro-ucraine. Aceasta e pentru noi Români o garanție, că nimic nu se va face în contra noastră, pentru că suntem convinși, că în parlamentul acesta nici un partid nu va trece la ordinea zilei peste cererile noastre și că nu ne va vatăma în drepturile noastre cele mai vitale. Noi Români avem încredere în parlamentul acesta, în care avem mulți prieteni și deci nu voim să fim pesimiști cu privire la soarta noastră.

Domnul conte Czernin înainte de câteva zile într'o orațiune mare în camera seniorilor a vorbit și despre împărțirea Galiciei, aprobând-o. Toată orațiunea face impresia de apărare a politicii dlui ministru-președinte; orațiunea aceasta dă pe față, că politica dlui ministru-președinte din capul locului a pornit pe urmele contelui Czernin și că încă și azi n'a părăsit cursul aceasta. Din legătura aceasta ne interesează pe noi numai chestiunea, întrucât contele Czernin la timpul său a fost însuflețit de executarea planului său, de întemeierea provinciei austro-ucraine, pe cale constituțională, pentru că noi Români nu ne temem de alta nimică, decât de un dictat de sus, care călcând constituția ar trece la ordinea zilei peste cererile noastre. Ne încredem însă în integritatea constituțională a fostului nostru ministru pentru afacerile externe precum și în onestitatea proverbială a ministru-președintelui, căci de altfel parlamentul ar trebui să ne vadă pe partea Polonilor și a acelor națiuni, cari prin parlament combat fără cruțare o eliminare a parlamentului care ne amenință din partea guvernului.

Cu privire la aceasta încredere ce o avem încă în onestitatea dlui ministru președinte și a guvernului, nu putem să credem, că factorii aceștia însemnați și responsabili ai administrației guvernului ne voiesc rău și deaceia vom re-

respinge orice acuză contra ministeriului, cât timp guvernul se va ține în limitele constituției.

Basarabeni la Iași.

Citim în ziarul »Steagul» al guvernului român:

D. ministru al Basarabiei, Inculeț spunea în Cameră: »Să ne vedem unii pe alții mai des ca să ne cunoaștem mai bine și să ne înțelegem mai ușor». Era vorba de contopirea definitivă a Basarabiei în trupul României unice.

»Veniți mai des și mai mulți la noi și înlesniți și Basarabenilor să cunoască prin ei înșiși țara noastră» — continua cu pasiune falnicul ministru basarabean.

Proiectul său simplu și inimos a fost înțeles.

De câțeva vreme se duc în Basarabia nu negustori și contrabandiști, ci și călători mânați de o frățescă curiozitate. Sunt destui oameni în Iași, cari se duc în Basarabia numai cu dorul de a vedea Basarabia lor. Și aduc de acolo cele mai bune impresii. Ei ne spun că uneltirile agenților străini se fărâma înaintea blocului conștiinței românești care se așează tot mai întreg și tot mai nezdruccinat peste pământul dintre Prut și Nistru, al Moldovei. Spun călătorii că e același ogor și e aceeași lumină și același aer și dincolo de Prut: e tot Moldova.

Dar vin și Basarabeni să vadă pământul lor de dincoace de Prut și ei spun același lucru.

Au fost săptămâna trecută marii agricultori. Ei au fost primiți de agrarieni noștri cu solemnitate și frăție. S'au dat mese, unde cuvinte aprinse au închinat și au jurat credință Unirii.

Sunt acum la Iași — ne spune corespondentul nostru — învățătorii basarabeni. Municipality și dascălimea le-a făcut o primire, la cordialitatea căreia s'a asociat tot entuziasmul Iașului. E foarte bine că au venit învățătorii. Ei, mai ales, au datoria de a ne cunoaște, de a cunoaște țara lor în întregime ei — cu bunurile și cu relele ei! Impreună cu camarazii lor de dincoace de Prut, au aceeași înaltă și binecuvântată slujbă: refacerea României unite pe un nou temelie moral ce trebuie plămădit din vechile suferințe ale basarabenilor și din proaspetele noastre învățăminte.

Învățătorii, deci, sunt avangarda acestui marș imens al unui neam întreg pe o cale ce trebuie tăiată în stâncă cu fiecare pas al fiecăruia! Și învățătorii noștri, de aici, din țara veche — învățătorii pe care d. Mehedinți îi

readuce chiar acum la locul lor! vor trebui să aibă prilejul de a spune cu știință copiilor de acel pământ moldovenesc scapat ca prin minune de »idealul« din 1916!

Să se ducă și ai noștri să vada Basarabia. E cea mai bună treabă pentru definitivă cicatrizare a rănei care de o sută de ani sângera coasta Moldovei....

*

În legătură cu aceasta, însemnăm și bucuria cu care s'a primit la Iași candidatura celui de al treilea Basarabean venit sa ceară voturile Moldovenilor de dincoace de Prut E. d. Ion Pelivan.

Candidatura d-sale a fost propusă de un grup de cetățeni ieșeni. Partidul conservator s'a onorat să renunțe la luptă în fața acestei propuneri spontane; d. Mavrocordat a fost fericit să lase un loc la care îl invitau sigur toate simpatiile Iașului, pentru a contribui și prin aceasta la aducerea a încă unui Basarabean în Camera reconstruirii și a Unirei.

Iar Iașul de bucură că va fi înfățișat prin doi Basarabeni — d. Ciugureanu e dela început alesul colegiului I.

700 tineri basarabeni și-au anunțat înscrierea la Universitatea Iașului.

Merge bine!

Primăria se și îngrijește de găzduirea lor. Localul fostului institut academic va fi orânduit pentru a sluji convenabil unui cămin studențesc. S'a și făcut devizul; lucrările au început.

Se stăruiește cu inimă și dincolo și dincoace de Prut la netezirea ultimelor necunoașteri reciproce. E munca cea bună. Intregul de demult al Moldovei se solidifică iară în stânca puternică a aceluiași suflet și aceleiași voințe românești.

Teatrul și războiul.

»Inter arma silent musae«. Da, e adevărat. Adică a fost. Astăzi nu se cam prea potrivește proverbul asta. La începutul războiului, după mobilizări, e drept, au cam tăcut muzele și teatrele au fost mai pretutindeni închise. Cu timpul s'a văzut însă, că aveau să moară de foame pe de-o parte mii și mii de artiști, personalul necesar, oameni de serviciu etc., pe de altă parte era viața prea tristă, aspectul era prea serios, de doliu, care fapt voiau tocmai

să-l îndepărteze cei dela putere; așa s'au re-deschis teatrele.

Se'nțelege că programa s'a schimbat. Spectacolele prea frivole au fost șterse de pe programă și au trebuit să înceteze până după războiu. (Lipsa lor însă nu se prea simțește.) Piesele cu teme psihologice sau studii morale și-au schimbat însă caracterul; ele au devenit în cea mai mare parte patriotice.

Entuziasmul patriotic are și el nevoie să se desvolte și să se manifeste. Nu numai în sălile de adunări publice, unde talentul oratorului încâlzește atmosfera, dar și în sălile de spectacol, în teatre și cinematografe.

Ori cât de complete ar fi mobilizările într-o țară, tot rămân 30—50 la sută, cari, dacă nu cred de potrivit să asculte și să vadă lucruri imorale și necuviincioase, cred că nu fac nici un rău, dacă ascultă piese patriotice, lucrări dramatice, în cari predomină sentimentul patriotic. — Deci teatrul n'a murit; el s'a transformat chiar în mijlocul bubuiturilor de tun...

Sunt foarte mulți oameni, puteri teatrale, cari, deși au rămas așa zicând, pe drumuri, totuși pot fi ajutorați de camarazii lor, mai fencii, cari câștigă azi destul în teatrele cu caracter patriotic.

Un avânt colosal au luat acum în războiu cinematografele. Ce poate fi mai atrăgător, mai emoționant, chiar pentru »civilul«, care șede comod în fotoliul său, sătul, nesătul, dar la adăpost și departe de orice primejdie, decât să asiste de departe la o luptă crâncenă, la o luptă aeriană, la viața din tranșee, să vadă pustiirile de pe fronturile de luptă, sau miile de prizonieri dușmani, escortați de baionete ascuțite?... Îmi aduc și acuma foarte bine aminte, ce înflăcărare, ce entuziasm era în București, în anul 1915, când s'a reprezentat la »Select-Cinema-Central« »marea bătălie dela Marna« unde au suferit Nemții acuma a doua mare înfrângere! În Franța chiar guvernul a lăsat să se cinematografieze fabricarea obuzelor, a armelor, ca să vadă publicul ce jertfe financiare colosale face statul, pentru întreținerea războiului. Miile de spectatori aplaudă cu căldură și entuziasm lucrătorii, cari și pun viața în primejdie, în serviciul patriei, căci fabricarea munițiilor nu cere puține jertfe.

Un an sau doi după izbucnirea războiului a apărut un nou gen de piese: un fel de operetă comică cu subiecte actuale, suverani sau

generali ai țărilor inamice, sau tipuri alegorice, reprezentând idealurile naționale.

»Era odată un lup« se numește fabula, care s'a reprezentat în Roma, înainte de intrarea în acțiune a Italiei. Natural că animalele din piesă reprezentau anumite personaje politice din marea dramă europeană. Prin pauze se cânta imnuri patriotice și entuziasmul era totdeauna la culme.

Chiar și multe societăți de binefacere recurg la mijlocul asta de-ași asigura sumele trebuincioase. De pildă »Crucea roșă« din Berlin a adunat la o singură reprezentație, la care au luat parte câteva zeci de mii de oameni, o sumă de câteva milioane de mărci!

Dar teatrele și cinematografele nu numai că înflăcărează simțul patriotic, ci și cel național. Ce entuziasm a domnit la noi în Bucovina, când s'a reprezentat prin cinematografe »Războiul pentru neatârnare«! Tineretul școlar de prin licee, gimnazii, școli populare s'a dus cu rândul, ca la biserică! Ce propagandă mare și ce sentimente înflăcărare naționale n'a stârnit aici în Cernăuți trupa de teatru ucraină, care a jucat aici mai mult de două luni; se înțelege însă că numai între Ucraini. Românii din Bucovina au cele mai frumoase simțeminte patriotice; oare n'ar fi timpul să fie redesteptat și simțământul național, care, la cei mai mulți, a adormit de frică? Suntem încunjurați de dușmani, cari voiesc să ne înghită. Acuma, ca niciodată, trebuie să fim conștii de noi, am ajutat statul destul, atât cu oameni cât și materialmente, trebuie să ne gândim acuma la viitorul nostru. Slavii voiesc să ne cutropiască. Trebuie să ne luptăm pentru drepturile, pentru existența noastră. Noi, suntem prea slabi. Trebuie să ne ajute acuma statul pe noi! Și de nu, apoi, cum a zis dl. deputat Isopescul-Grecul în faimoasa sa interpelare »Slavii sunt înaintea Vienii«; și aceasta ar însemna sfârșitul Austriei, care are și trebuie să aibă acuma cel mai mare interes la existența noastră.

Călin.

Știri despre pace.

Gazetele din Elveția vorbind despre starea de acum de pe câmpul de luptă, sunt incredințate, că de patru ani încoace niciodată n'a fost timp mai potrivit pentru a începe firul pertractărilor de pace. Dacă până acum piedeca de

căpetenie a fost învingerea puterilor centrale, zic ele, astăzi lucrurile stau așa, că amândouă partidele pot încheia pace, fără să se teamă că se va declara unul din ei bătut și deci umilit.

Chiar în săptămâna trecută ministrul coloniilor nemțești Solf a ținut o însemnată vorbire, în care a arătat dreptul Germaniei la coloniile sale. Vorbirea sa a fost destul de hotărâtă, cu toate aceste și englezii în frunte cu lordul Cecil găsesc cuvintele lui Solf mai îngăduitoare și recunosc, că nemții s'au apropiat cu un pas bun spre pace.

Senatorul american Lodge a spus într'o comisie a senatului, că pacea trebuie dictată și că nu-i iertat să se pună printr'o înțelegere cu Germania. Iată condițiile, 7 cari ar trebui să le încarce, după D-sa, cu puterea asupra Germaniei:

1. Restaurarea deplină a Belgiei.
2. Predarea fără de nici o condiție a Alsaciei și Lorenei, și a pământurilor italiene ținute de Austro-Ungaria.
3. Siguranța Greciei.
4. Neatârnarea Sârbiei, României, Poloniei și a slavilor.
5. Libertatea Rusiei, care trebuie să-și recapete teritoriile, ce i-s'au luat la Brest-Litovschi.
6. Constantinopolul să fie port liber.
7. Palestina cu Ierusalimul nu-i iertat să mai fie a Turcilor.

Cea mai vajnică dintre toate condițiile, după DSa, este că cehii și slovacii de sud să formeze state neatârătoare, ca să țină calea Nemților, dacă ar vrea să plece spre răsărit. Nemții pot să-și aleagă forma de stăpânire pe care o vor ei.

Cântece din războiu.

I.

Împărate luminate,
Pune pace, nu te bate.
Caci decând tu porți bătaie,
Lacrimile curg și roaie.
Nici nu'i veselie'nțară,
Numai dor și jale amară.
Părinții își plâng feciorii.
Nevestele soțiorii,
Iară copii cei mici
Bat drumurile rătăciți.
Trăiesc de astăzi pe mâne,
Făr de o schije de pâne.

Iară fetele din țeară
 Trăiesc cu jale amară,
 Și'n toată sărbătoare,
 Se roagă la Precista:
 Facă pace pe pamânt,
 Să se'ntoarcă cari mai sânt.

II.

Cântă cucu'n vârf de munte
 Dor de țeară mă pătrunde,
 Dor de codru și vâlcele,
 Dor de ochii mândrii mele.
 Lasă cântul cucule,
 Lasă și pădurile,
 Să nu'mi cânti mai mult de bine
 Că'i amar și vai de tine.
 Căci tu de bini mi-ai cântat,
 Eu tot peste rău am dat.
 Mi-ai cântat pe un zăvoi,
 Ca să plec eu la război.
 Când am pornit de acasă,
 Trist și cu inimă arsă;
 Mi-ai cântat pe un stejar
 Să petrec tot cu amar.
 Prin străini făr nici de-un bine,
 Să trăiesc prin țeri străine
 Tot cu jale și bănat,
 Departe de al meu sat,
 Mi-ai cântat pe un alun
 Să trăiesc prin glonț și fum.
 Prin lume înstrăinat,
 De-a mea mândră depărtat.
 — Ia în plisc această carte
 Sboară peste munți departe
 Și inflămânzind pe cale
 Lasă-te în jos pe-o vale,
 Căci acolo 'ntr'o căsuță
 Plânge scumpa mea mândruță.
 Sboară până în ogradă,
 Lasă cartea'n prag să cadă.
 Mândra cartea va găsi,
 A deschide-o și-a celi.
 — Dragă'n zi de serbătoare,
 Nu mai purta în păr floare,
 Nici în degete inele,
 Că pe lume'i mare jale.
 Că pe und'ne batem noi
 Curge sângele puhoi.
 Și te-ar plânge reci fiori
 De'i vedea-atâtea feciori,
 Cum se svârgolesc în sânge
 Inima cu jal țî-ar plânge;

Fără mâni, fără picioare,
 Vaete că rău îi doare.
 Unul împușcat prin spate,
 Altul cu moartea se sbate.
 Câte opt morți stau grămadă,
 Vor fi corbilor de pradă.
 Supărată tu nu fi
 De-o fi pace voi veni.
 De-o fi scris să fiu al tău
 Î-mi v'ajuta Dzeu;
 Și-oi scăpa din ăst război,
 — Dzeu fie cu noi.

Axentie Bilețchi, din Opsișeni.

Știri mărunte.

Un conte român. Baronul George Vasilco, fostul căpitan al țerii, a fost ridicat de Majestatea Sa la rangul de conte. Împreună cu el au căpătat titlul de conte și frații săi ș. a. Stefan Vasilco, consilier de ministeriu în Viena, Alexandru Vasilco, colonel-locotenent, și Victor Vasilco, cooperador la biserica Sf. Nicolai în Cernăuț, de prezent preot militar.

Dep. Aurel Onciul a plecat la Iași, unde va petrece cam o săptămână.

Direcția poștelor publică un comunicat, prin care se desridică toate reștrângerile la trimiteria pachetelor în și din Bucovina.

Școala poporală din Cernăuți. Limba românească este cu totul înlăturată dela școlile: grădina publică și strada Ardealului, secția copilelor, precum anunță afișele. O atare măsură din partea forului școlar orășenesc o privim de tendențioasă și rugăm pe d. inspector pentru școlile române, să fie cu toată atențiunea și să nu consimtă, ca națiunea românească să fie păgubită. Relativ la școala din Mănăstiriște cerem mai multă îngrijire pentru secția românească decât în anul școlar trecut. O asemenea stare ca'n anul trecut nu-i iertat a mai suferi pe contul poporului român.

Prisosul din recolta românească. Când s'a publicat tratatul de pace între România și puterile centrale s'a spus, că România e datoare să-și vândă prisosul din recolta sa în anii 1918 și 1919 Germaniei și Austro-Ungariei. Acum scriu gazetele, că nu numai în acești ani, ci vreme de 9 ani întregi va fi obligată Țara Românească a-și vinde prisosul de bucate puterilor centrale pe un preț, pe care-l vor stabili niște comisii anume alese.

Satele nimicile — și reedificarea (clădirea din nou). Toamna se apropie. Mulți gospodari români n'au unde să-și puie capul. Războiul li-a nimic totul. De cu primăvară s'a făcut multă vorba cu reclădirea gospodăriilor — și în fapt nu se dă ajutorul trebuincios. St. Onufreiu, Bancești, Dragoșanca, Tărășeni, Mușenița, Boian ș. a. sunt cu totul sfărmate. — Oamenii n'au de câte le trebuie, n'au lemn, n'au cuie, n'au ferărie pentru ferești, n'au bani! Dughenarii au cuie și vând câte 14—20 cor. chilogramul. De unde capătă aceștia cuie? Ei au de toate! Bieții oameni sânt aproape de desperare, neavând unde să-și puie capul la iarnă.

Din Costișa ni se scrie, că înainte de o lună vântul a ridicat acoperemântul de pe școala poporală și l'a trântit jos. Până acuma nu s'a găsit nimene, ca să ridice acoperemântul și să toțmească școala, care astfel se strică de ploaie. Din cauza aceasta nici învățământul școlar nu se poate începe! Ce zice la aceasta deputatul districtului?

Banca anglo-austriacă a deschis sub conducerea procuristului Bernhard Perl o expoziție în Suceava, a cărei activitate se va estinde, pe lângă transacțiunile de bancă pe piață, în special la traficul dela granița din Ițcani. Expoziția și-a început activitatea în 1 Sept. 1918.

Nr. 2015/18.

Câmpulung, la 23 Iulie 1918.

Publicațiune.

Comuna orașului Câmpulung vinde prin licitație publică scrisuală, eventual și prin licitație publică gurală din pădurea:

Chelari	circa 400 trupini brazi sau molizi	276 m ³
Rotaria	" 100 " " " "	69 "
Moara Dracului	" 300 " " " "	300 "
Isvorul-malului	" 300 " " " "	178 "
Prihodiște	" 150 " " " "	102 "
Șandru	" 500 " " " "	345 "
Reateă	" 200 " " " "	212 "
apoi	" 100 de scorțari . . .	88 "
	2050 trupini	1570 m ³

Licitatiia scrisuală se va ținea Luni, în 16 Septembrie 1918, ora 4 după masă, în care se va ținea imediat după aceasta eventual și o licitație orală.

Trupinele aduse la vânzare sunt însemnate cu Nr. 1—2050 și sunt parte picături, parte cu vârfurile rupte și parte tăiate de miliție.

Ofertelor scrisuale, care trebuie să fie provăzute cu subscrierea proprie, cu un timbru de

2 cor. și să conțină declarația, că oferentului îi sunt pe deplin cunoscute condițiile de licitație și că se supun acestora necondiționat, li se va alătura un vadiu de 3000 cor. în număr. Pentru cazul, că se va ținea în urmă și o licitație gurală se fixează prețul dela care începe licitația cu 10 cor. pentru un m³.

Comuna își rezervă dreptul a alege din ofertele încurse după buna chibșuința ei sau a respinge toate ofertele fără motivare.

În condițiile de licitație se poate lua privire în fiecare zi în decursul oarelor de birou.

Gerentul:

Iacoban m. p.

Nr. 890.

Vama, în 18 August 1918.

Publicare de concurs.

Pentru ocuparea postului de secretar în comuna târgului Vama cu salariul de 3.600 cor. anual și cu dreptul la o locuință naturală în casa comunală, apoi la încălzitul și luminatul acestei locuinți precum și la grădina de lângă casă, se scrie prin aceasta conform § 4 al legii din 19 Decembrie 1889, publicată prin Monitoriul oficial al Bucovinei XXII, 24, concursul de față.

Candidații pentru postul acesta au să înainteze petițiile lor până în 18 Septembrie 1918 primăriei comunale din Vama. Petițiilor acestora li se vor alătura documentele:

1. despre o etate de cel puțin 24 ani de zile,
2. despre cetățenia austriacă,
3. despre antecedentele onorabile,
4. despre cunoștința limbii române și germane în vorbă și scris,
5. despre prestarea examenului prescriș prin legea din 19 Decembrie 1889, publicată prin Monitoriul oficial al Bucovinei XXII, 24, pentru secretarii comunale cu succes foarte bun,
6. despre aplicarea la o direcție de stat prin cel puțin 3 ani de zile,
7. despre aplicarea la un magistrat, primărie de oraș sau de târg prin cel puțin 6 ani de zile, și
8. despre studiile făcute (cel puțin absolvarea unei școli medii inferioare sau a unei școli ecvivalente).

Primăria comunală Vama.

Gerent: N. Lucan m. p.

Calendar

August 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	26 M. Adrian	8
Luni	27 C. Pimen	9
Marți	28 C. Moise Arapul	10
Miercuri	29 (+) Tăier. c. S. Ioan B.	11
Joi	30 P. Alexie, Ioan, Pavel	12
Vineri	31 Brăul Preucuviosul	13

Septemvrie 1918.

Sămbătă	1 C. Simion Stălpnicul	14
Duminică	2 M. Mamant	15
Luni	3 M. Antim	16
Marți	4 M. Vavila	17
Miercuri	5 Pr. Zaharia	18
Joi	6 Min. Arh. Mihail	19
Vineri	7 M. Zozont	20
Sămbătă	8 (+) Nașterea Mariei	21

O societate de asigurare pe viață din țară
de primul rând caută un
reprezentant
în loc pentru propagarea întocmirilor sale de solitudine foarte moderne și fără concurență,
accesibile tuturor cercurilor din orice funcțiune.

Funcționari de călătorie din orice branșă află aici lucru profitabil.

Oferte detaliate la administrație.

Internist și medic pentru femei

Dr. Gustav Schifter

s'a întors și ordonează, ca înainte, zilnic dela orele 2—4 d. m. în Cernăuți,

strada domnească Nr. 22.

Feresteie pentru lemne, mori
cu vapor sau pe apă se cumpără sau se iau în arândă.
Lemn de clădit, lem de ars,
se cumpără în orice cantitate.
Oferte de adresat la „Ostbank“, „Ostaustrică
bancă agrară și industrială“,
Cernăuți, str. domnească Nr. 2.

Dr. Bernhard Grünfeld

ordonează dela orele 2—4 d. m.

str. crinilor 3, etaj. III, ușa 18 (pasajul Beck).

3—10

Dr. Antonie Grünfeld-Biedermann

ordonează dela orele 10—12 i. m.

str. primăriei 4 etaj. III, ușa 18 (pasajul Beck).

Ordnatiuni discrete pentru boli venerice dela orele 4—5 d. m.

La institutul Röntgen

(razele x)

al doctorului

Goldfeld,

Cernăuți, strada poștei Nr. 1,

se primesc cercetări cu razele x (Röntgen) la boale de plămâni, inimă, stomac precum și alte boale interne.

Expositura
Băncii anglo-austriacă
SUCEAVA-ITCANI.

Ingrijirea tuturor tranșacțiilor de bancă.
Bilete de credit — Ordine de acreditară.
Plăți în traficul de granită.
Depuneri pe cărțicele de depuneri și 'n cont-curent.
Condițiuni favorabile — Executare culantă.